

[Landbrugsministeren.]

syge og ved bekæmpelse af coloradobillen, foreskrives vidtgående bestemmelser for at sikre befolkningen mod tab og ulykker.

Dersom det skulle vise sig, at man i Vesttyskland ved veterinærpolitimæssige foranstaltninger, bl. a. intensivere nedskydning af vildtet, har haft held til at bekæmpe sygdommen, kan spørgsmålet om lempelser i de trufne bestemmelser tages op. Men jeg tør i hvert fald ikke efter de indberetninger, jeg har, og efter de forestillinger, der foreligger fra veterinærmyndighederne, ophæve de bestemmelser, der nu er gennemført, og jeg mener, at det er en forsigtighedsforanstaltning, som den stedlige befolkning, alle forhold taget i betragtning, og hvor ubehagelig den end kan være, er bedre tjent med gennemførelsen af, end om vi havde ventet, indtil sygdommen var udbredt; og med det lange inkubationsstadium, som der her er tale om, er den jo næsten ikke til at undrydde igen.

Bjerre: Jeg takker landbrugsministeren for denne redegørelse og for den udførlige omtale af baggrunden for det udstedte forbud. Jeg vil værge mig imod landbrugsministerens antydning af, at politiet ikke skulle forstå, at der var alvor bag; det er netop, fordi jeg i min egenskab af politimester har med praktiseringen af disse bestemmelser at gøre, at jeg har ment, det ville være rigtigt, at der på rigsdagen blev fremsat en nærmere redegørelse for sagen for netop at hjælpe os med at bibringe befolkningen den opfattelse, at det er noget meget alvorligt, så man ikke har fornemmelsen af, at det er os, der går for rigoristisk frem. Jeg takker ministeren for denne redegørelse.

Landbrugsministeren (H. Hauch): Jeg må ganske bestemt forsvare mig imod, at det ærede medlem skulle mene, at der lå en fornærmende antydning overfor ham personlig i denne bemærkning om politiet. Men jeg ønsker at gentage, at det i denne forbindelse er ganske overordentlig vigtigt, at politiet forstår, hvad det drejer sig om, og instruerer befolkningen i henhold hertil.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Derpå fulgte:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om rettens pleje i Grønland.

Valgt blev: *Steincke, Ernst Christiansen, Dose, Hans Hansen, Johannes Hansen, Th. Jensen, H. P. Johansen, Bjerre, Elmquist, Henry L. W. Jensen, Stegger Nielsen, Halfdan Hendriksen, Lisbet Hindsgaul, Malchau, og Oluf Johansen.*

Den følgende sag var:

Anden (sidste) behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af De Forenede Nationers plenarforsamling den 9. december 1948 vedtagne konvention om forebyggelse af og straf for folkedrab.

(Første behandling findes i tidenden sp. 619).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til rigsdagsbeslutning vedtoges enstemmigt med 50 stemmer.

Formanden: Da der nu er vedtaget enslydende beslutninger af begge ting, vil der blive givet justitsministeren meddelelse herom.

Derefter fulgte:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 377 af 12. juli 1946 om rådigheden over visse faste ejendomme, der er overgået i statens eje (skødeklausejendomme), m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 592).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.